

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 920/2015
28.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ј., због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 5. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ј., адв. И.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку ЗК 803/12 од 19.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 740/15 од 06.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ј., адв. И.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку ЗК 803/12 од 19.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 740/15 од 06.08.2015. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП. док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку ЗК 803/12 од 19.03.2015. године, између осталих окривљени Н.Ј. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 5. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара као и да солидарно са окривљеним Ђ.Ђ. на име вештачења плати суду солидарно износ од 14.542,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени С.С. и Б.С. за остваривање имовинскоправног захтева упућени су на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 740/15 од 06.08.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Н.Ј., адв. И.Ћ. и браниоца окривљеног М.С., адв. М.Ћ. а пресуда Основног суда у Чачку ЗК 803/12 од 19.03.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Н.Ј. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак укине пресуду апелационог суда и предмет врати на поновну одлуку, или исте преиначи у целини и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ј., адв. И.Ћ. у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном поступку је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окривљеног Н.Ј., у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, јер пресудом није решен предмет оптужбе и то изреком првостепене пресуде у делу II став 2 у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, с обзиром да је у односу на ово кривично дело требало донети одлуку којом се оптужба одбија.

Наиме, из списка предмета произилази да је надлежни јавни тужилац пре отварања главног претреса дана 05.03.2014. године прецизирао правну квалификацију кривичног дела тако што је изоставио из оптужног акта кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ обзиром на намеру окривљених да су наведене пиштоље украли ради прибављања противправне имовинске користи, тако да је окривљенима Ђ.Ђ. и Н.Ј. стављено на терет да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 5. КЗ.

Из напред изложеног произилази да надлежни јавни тужилац није одустао од оптужбе у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ већ је изменио правну оцену кривичног дела, па стога нису ни били испуњени услови да суд донесе решење о обустави кривичног поступка у смислу члана 361. ЗКП у односу на окривљене.

Дакле, прецизираном оптужницом од 05.03.2014. године окривљеном Н.Ј. није ни стављено на терет извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, а у чињеничном опису оружје је третирано као туђа покретна ствар која је одузета ради прибављања противправне имовинске користи, а што све чини обележј кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. став 5. КЗ, за које је окривљени и оглашен кривим, из чега произилази да је суд при том потпуно решио предмет оптужбе.

Стога, по налажењу Врховног касационог суда побијаном првостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП како се неосновано наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

Такође, другостепени суд није учинио наведену повреду када је одбио жалбу браниоца окривљеног и потврдио првостепену пресуду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио неоснованим наводе захтева браниоца окривљеног Н.Ј., да су правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Надаље, као разлог за подношење захтева, бранилац окривљеног Н.Ј. наводи да је на утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама погрешно примењен закон из чега произилази да се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али ова повреда у захтеву се не образлаже, већ се наводи захтева у овом делу своде на оспоравање чињеничног стања утврђеног у побијаним правноснажним пресудама у погледу тога да ли је окривљени кривично дело извршио као саизвршилац или у својству помагача.

У осталом делу захтева указује се да су побијаним правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку, па се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране првостепеног и другостепеног суда, као и на повреду кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Налазећи из изнетих разлога да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, а да је захтев у односу на остале наведене повреде закона недозвољен, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.